

Advies

*Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004
betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen*

Inhoud

1.	Inleiding.....	3
2.	Advies.....	4

1. Inleiding

De SERV werd op 25 juli 2008 door de Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen. In onderling overleg wordt de adviestermijn verlengd tot 17 september 2008.

De voorgestelde aanpassingen aan het huidige waarborgdecreet situeren zich voornamelijk op de volgende vier punten :

- Het opentrekken van de waarborgregeling naar operationele en onroerende leasing. In het huidige decreet komt enkel de roerende leasing als bedoeld in het Koninklijk Besluit nr. 55 van 10 november 1967 in aanmerking. Om het toepassingsgebied te verruimen naar andere vormen van leasing wordt de definitie van een leasingmaatschappij aangepast.
- De wettelijke grondslag van het waarborgdecreet wordt de de-minimisverordening en niet de algemene groepsvrijstellingsverordening, die in de plaats komt van de KMO-verordening nr. 70/2001. Als reden wordt aangegeven dat de vrijstellingsverordening een zeer beperkte definitie van mogelijke investeringen vermeldt. Daardoor zou de aankoop van aandelen, de overname van een handelsfonds of voorziening van bedrijfskapitaal niet mogelijk zijn. In de de-minimisverordening wordt het begrip "investering" niet gedefinieerd. Een andere reden ligt in de verplichting van de vrijstellingsverordening om de berekeningsmethodiek van een brutosubsidie-equivalent ter goedkeuring aan te melden bij de Europese Commissie, daar waar het brutosubsidie-equivalent van een garantie in de de-minimisverordening vastligt. Daarnaast vereist de groepsvrijstellingsverordening dat de KMO steun aanvraagt vóór de activiteiten van start gaan, hetgeen echter binnen de bestaande waarborgregeling niet mogelijk is. Tenslotte wordt erop gewezen dat de maximale steunbedragen in de huidige de-minimisverordening verhoogd werden.
- De mogelijkheid wordt voorzien om de regeling in de toekomst te kunnen differentiëren naar specifieke doelgroepen toe.
- Een laatste groep van aanpassingen betreffen wijzigingen aan de wijze waarop het beschikbare budget aan waarborgen verdeeld wordt onder de waarborghouders. Door een vereenvoudiging van de oproepprocedure zal het niet-toegekende waarborgbedrag sneller kunnen worden toebedeeld aan de waarborghouders die nood hebben aan een nieuw waarborgbedrag. Bovendien kan, wanneer niet meer voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden, door de toevoeging van een voorwaardelijke toekenning van een waarborgbedrag, de waarborg of een gedeelte ervan worden teruggenomen en herverdeeld. Verwacht wordt dat de kredietproductie bij de waarborghouders zal stijgen en het administratieve werk vereenvoudigd wordt.

2. Advies

De raad staat algemeen positief tegenover het voorliggend wetgevend initiatief en dit om diverse redenen. Vooreerst laat de de-minimisverordening als rechtsgrondslag een flexibelere en ruimere toepassing voor de waarborgregeling toe dan de algemene vrijstellingsverordening, hetgeen degelijk geargumenteerd wordt. Daarnaast biedt de steunregeling aan de KMO's een bijkomende zekerheid voor het aangaan van financiële verbintenissen, hetgeen onder invloed van de kredietcrisis geen sinecure is. Tenslotte is de uitbreiding van de regeling naar de leasingsector een bijkomende troef voor zowel voor de KMO's als voor de sector zelf.

Een van de cruciale wijzigingen in het ontwerpdecreet betreft de mogelijkheid om een specifiek waarborgbeleid te voeren ten aanzien van bepaalde doelgroepen van KMO's (sectoren, starters, microkredieten, ...). Zo wordt in het wijzigingsdecreet de mogelijkheid ingebouwd om voor een specifieke doelgroep een differentiatie in te bouwen op het vlak van de premie (artikel 5, 1° en 2°) en het uitbetalingspercentage (artikel 4, 1°, artikel 6, 2° en artikel 10) of een afzonderlijke oproep te lanceren (artikel 6, 1°).

De raad ondersteunt deze optie maar is wel van mening dat een dergelijke differentiatie telkens goed moet worden onderbouwd en niet ten koste kan gaan van andere KMO's. Op deze manier kan er ook voor gezorgd worden dat de beperkte overheidsmiddelen optimaal worden ingezet.